

Bemærkninger til forslaget

Det er velkendt, at tendensen til at etablere et papirløst forhold i stedet for at gifte sig, breder sig mere og mere. Tendensen griber så meget om sig, at ikke alene undlader mange par at indgå ægteskab, men det er oven i købet blevet ikke helt ualmindeligt, at ældre ægtepar, herunder mange pensionistægtepar, lader sig skille, men derefter rent faktisk fortsætter deres samliv. Efter de senest foreliggende tal lever således nu omkring 350.000 personer papirløst sammen i Danmark.

En tendens, der slår så stærkt igennem, skyldes naturligvis andet og mere end luner, moder eller andre tilfældigheder. Den væsentligste faktor er utvivlsomt, at det i de senere år er gået op for flere og flere, at der på en række punkter knytter sig betydelig økonomiske fordele til ikke at være gift, idet retsreglerne på det sociale og det skattemæssige område ofte er væsensforskellige, afhængig af om det drejer sig om et ægtepar eller om to enlige personer, der har etableret et rent faktisk ægteskabslignende samlivsforhold.

Efter kristeligt folkepartis opfattelse er det væsentligt at få brudt med denne tendens og atter få gjort ægteskabet til en grundpille i vort samfundsmønster; og under alle omstændigheder kan der næppe være uenighed om, at det i sig selv er uheldigt, for ikke at sige utilstedeligt, at lovgivningsmagten indretter de forskellige regelsæt således, at de inspirerer til spekulation i, hvorvidt det bedst kan betale sig at indrette sig på den ene eller den anden måde.

En vis begyndende erkendelse af det urimelige heri fra lovgivningsmagts side kan formentlig også spores i den seneste udvikling på det uddannelsesmæssige område, hvor der er vedtaget lovregler, hvorefter den støtte, unge under uddannelse kan opnå fra Statens Uddannelsesstøtte, fra 1. august 1980 vil blive den samme, hvad enten der er tale om et ægtepar under uddannelse eller et papirløst samlevende par under uddannelse.

Et af de områder, hvor der stadig er mærkbare forskelle, som sætter sig spor i påfaldende mange skilsmisser i livslange ægteskaber, er det pensionsretlige område. Efter forslagsstillernes opfattelse

vil det derfor være væsentligt som et næste skridt at sætte ind på dette punkt.

Bladet Stats-Pensionisten, der er et medlemsblad for Fællesforeningen for Statens Pensionistforeninger, illustrerer i sit nummer af december 1979 klart problemstillingen. Det påpeges således, at der er behov for en afvikling af samordningsfradraget, der nu betyder fradrag i en gift statspensionists pension for ægtefællens folkepension. En afvikling af dette fradrag ville betyde, at en gift pensionist fik samme pension som en enlig pensionist, hvilket atter målt i kroner ville betyde en årlig forøgelse på over 14.000 kr. Bladet påpeger også, at det forhøjede personfradrag på 26.900 kr. årligt nu gives til enlige personer, men ikke til ægtepar. Da personer, der lever papirløst sammen, begge regnes for enlige, vil det sige, at et sådant par, hvor manden er fyldt 67 og kvinden er fyldt 62 år, tilsammen opnår et personfradrag på 53.800 kr., hvilket er 24.800 kr. mere end et ægtepar, der for mand og kone kun får det normale personfradrag på 14.500 kr. for hver, altså i alt 29.000 kr.

Med udgangspunkt i pensionsindtægterne pr. 1. april 1979 opstiller »Stats-Pensionisten« følgende tankevækkende eksempel:

Ægtepar:	
Gift statspensionist (67 år)	
30. skalatrin, statspension	76.376,65 kr.
Samordningsfradrag, 74 pct. af	
2 × 20.232 kr.	÷ 29.943,36 kr.
	<u>46.433,29 kr.</u>
Folkepension	<u>20.232,00 kr.</u>
	66.665,29 kr.
Skat (København)	÷ 22.298,00 kr.
	<u>44.367,29 kr.</u>
Ægtefælle (67 år)	
folkepension	20.232,00 kr.
Skat (København) ÷ 2.439 kr.	17.793,00 kr.
Til disposition efter skat	<u>62.160,29 kr.</u>